

ПОНАД СІМСОТ ТИСЯЧ ОСІБ ХОРУЄ
НА ІНФЛЮЕНЦІ

ЕПІДЕМІЯ ПОСУВАЄТЬСЯ ІЗ ЗАХОДУ НА СХІД. У СІРАКЮЗ ЗАХОРУВАЛО 500 ОСІБ. ОСТОРОЖНО З ТАКОЮ НЕБЕЗПЕЧНОЮ ХОРОБОЮ.

ВАШИНГТОН, 19. грудня. — Департамент Публічного Здоров'я подає, що інфлюенца поширюється, бо захворювало на неї 700,000 нових осіб. Департамент остерігає горожан перед небезпечною і радить кожному стерігтися та заховувати ті приписи, які можуть відвернути хворобу. Епідемія посувається з великою швидкістю із заходу на схід. У Сіракузі, в сестрі Нью-Йорку, захворювало на інфлюенцу в останніх днях 500 осіб.

З КЕЛОГОВИМ ДОГОВОРМ НЕ ВЕДЕТЬСЯ.

А З НОВИМИ КРУЖАКАМИ ТАКОЖ.

ВАШИНГТОН, 19. грудня. — Нема надії, щоб договір Келого в справі поставлення війни по закону перейшов перед сенатом. Сенатори не хочуть його лунати разом з розбудовою нових кружаків. Зростає опозиція як проти одного так і другого.

ФАЛШИВКА НАДІВШКА.

БО ВИХОДИТЬ, ЩО Є ЛІВШИЦА, А НЕ НАДВІШКА. ПОСОЛ ДЖАН ГАРНЕР ОБВИНУВАЄ МЕЛЛОНА О ФАЛШИВІЙ СТЕЙПМЕНТ. КАЖЕ, ЩО МЕЛЛОН ДАЄ МІЛІОНІВ ДАРУНКІВ СТАЛІВІМ КОРПОРАЦІЯМ.

ВАШИНГТОН, 19. грудня. — Посол Джан Н. Гарнер, демократ з Техасу, пліснє, що секретар скарбу Меллон пропонує през. Куліджу фальшивий стейпмент і тому президент говорить про наданню в сумі \$37,000,000. За кілька днів показалося, що буде фальшивий. Меллон пропонує фальшиві дані нарочно на це, щоб коли гроші згодяться на позику для грецької республіки в сумі \$12,000,000. До того Меллон тепер намагається цілою силою, щоб уряд зупинив сталевий корпоратив податків надвиськи, побори за посланих 11 літ. Та сума буде винести около 75,000,000. Посол Гарнер твердить, що він не знає, яка це причина, що Меллонювані так тепер плісню, щоб не за його бажання сталевим магнатам така велика сума, коли з нею можна поклати, якщо вона взагалі їй належить, бо і це ще велике питання.

ГУВЕР ПОВЕРНЕ В СІЧНІ.

НЕ БУДЕ ВСТУПАТИ ДО ГАВАНІ НА КУБІ.

З КОРАБЛЯ ЮТА, 19. грудня. — Відважний Ю. де Жанне, поверне Гувера до Злучених Держав, не вступаючи до Куби, як це було плановано. До Куби поїде Гувер іншим разом. Поворот буде тривати яких 14 днів. З 14 до 8 січня Гувер буде вже в Флориді.

ОГРАБИЛИ ГОСТЕЙ НА \$4,000.

НЮАРК, Нью-Джерсі, 19. грудня. — П'ять збройних бандітів впадо вчора пошукували в самій середній місті до каварни й ограбили гостей на \$4,000. А потім, позаміжжя з них кравати, похваляли ними й люди і загнали їх до умишальні, а самі відішли на автомобілі.

КУЛІДЖ ЗДОРОВИТЬ ВЕТЕРАНІВ.

ВАШИНГТОН, 19. грудня. — З приводу Різдва вислав през. Кулідж спеціальний привіт ветеранам, що потерпіли, будучи на військовій службі. Президент каже, що тепершній добробут треба в першу чергу задовольняти тим, що наражали своє життя, щоб боронити інтереси рідного краю.

РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК.

ЗНАЙШЛИ В ЦЕРКВІ \$5,200.

НЮ-Йорк, 19. грудня. — В протестантсько-епіскопальній церкві при 179 уличі знайшли пакунки з банкнотами по \$1000, 500 і 100 на суму \$5,200. Пастор каже, що не певно дар на церкву від якогось побожного парохіянця, що не хоче вижити свого імені. Бо саме недавно просив парох додати на покриття якийсь банкіт. Та парохіє не той думки, що не скрині гроші якийсь банкіт, як не тепер у їх значно ховати гроші в церкві, коли за ними слідати власті.

СЛУЧАЙНО ДІЗНАЛАСЯ.

ЩО НЕ Є ГОРОЖАНКОЮ, ХОЧ ГОЛОСУВАЛА ВІД
ДОВОГО РЯДУ ЛІТ.

ВАШИНГТОН, 19. грудня. — Міс Рейта Гаксен з Пібаї, в сестрі Кензас, внісши прохання до Вашингтону, щоб дістати паспорт на виїзд до Європи. Там її сказали, що вона не є горожанкою. І вона голосувала в Кензас вже від двох літ. Її департамент сестри подає їй, що вона прибула до сестри, коли мала 11 місяців, але як батько її натуралізувався, вона вже мала 21 літ і кілька тижнів. Тому її молодші сестри стали горожанками, а вона для себе чужинкою.

ТОРМІ ДЛА КУПУЮЧІХ ГОРІВКУ.

ТОГО БАЖАЛА БИ СОВІ ПРОТИСЛАДОВА ЛІГА.
ШІКАГО, 19. грудня. — Сейтова Протисладова Ліга відбуває тут "Конвенцію побід". На ній домагаються зміни законодавства не тільки в сестрі Іллінойс, але і в усіх інших щодо цього, щоб карати торгівлю не тільки фабрикантів і продавців алкоголю, але і купуючих.

ВІЗНАЮТЬ ПОДАТИ ДАНИ.

В СПРАВІ КОНФЛІКТУ МІЖ БОЛШЕВІКІВ І ПАРАГВАЄМ.
ВАШИНГТОН, 19. грудня. — Панамериканська Конференція звернулася до правителів Болівії і Парагваю з проханням, щоб обидва держави предлажили дані щодо конфлікту, який мав місце до війни між ними.

ВЖЕ ТРЕТЯ БОМБА.

Із Варшави доноситься, що до редакторів польських часописів вислав хтось уже третю з черги бомбу. Останню дістала редакція "Курєра Подземного" в Кракові, але вона не вибухла.

ПРОЕКТИ ПАМ'ЯТНИКА
Т. ШЕВЧЕНКА.

У Києві влаштують виставку проектів пам'ятника Т. Шевченку та проектів упорядкування могил поета. Виставка відбудеться з 15 грудня по 1. січня.

ОРГАНІЗАЦІЯ КАПЕЛІ
КОБЗАРІВ.

Наркомос визнає за потрібне організувати на Україні зразкову кобзарську капелю. Організаційні роботи доручено провадити Українцям. Для майбутньої капелі намічено використати кобзарів Подляни, з яких утвориться спеціальна студія. Вона за рік має перетворитися на всеукраїнську центральну капелю кобзарів. Студію забезпечено коштом і належними навчальними приладами, на що Наркомос асигнував 10 тис. крб. Керувати студією доручено відомому знавцю кобзарської справи, Г. Хоткевичеві.

МЕМОРІАЛЬНИЙ МУЗЕЙ НА
МОГИЛІ Т. ШЕВЧЕНКА.

На могилі Тараса Шевченка стоїть невелика хата, в якій до останнього часу було тільки кілька портретів великого поета, кілька світанків могили та книжка з автографами відвідувачів.

Шевченківський Комітет, упорядковуючи велику могилу, вирішив упорядкувати й цю хату. Під тинкуватимуть, оздоблять чорним дубом та паленою соною. В самій же хаті влаштують меморіальний музей. План музею опрацювала спеціальна комісія під головуванням проф. О. К. Дорошенка. За цим планом у п'ять кімнат музею будуть експонати, зв'язані з ушануванням пам'яті Шевченка, в другій — матеріали, що ілюструють життя перебування Шевченка на Київщині, а в третій — виставка літографій та творів великого поета й виставка рідких видань "Кобзаря".

ПЕРЕД ПОЛІТИЧНИМ ПРОЦЕСОМ
У ГАЛИЧИНІ.

Криваві листопадові випадки відібрають головною перед судовою салею у великого політичного процесу, котрий матиме місце аж весною. На лави обвинувачених засади, головно українські студенти, які будуть суджені за приналежність до української військової організації. Головною особою обвинувачення буде бувший петлюрівський полковник Р. Сушко, котрий в часі польсько-радянської війни був командантом частини в 6-й стрілецькій дивізії ІІІ. Безсумнісно він брав участь у збройній боротьбі за незалежність України, а згодом у Галичині. Йому закидують, що був правою рукою Коновальця й на його приказ приїхав за кордон, щоб стати на чолі повстансько-терористичної акції. Крім нього відомі ще й інші були старшинами Української Армії, а також деякі студенти. Їх обвинувачення примінені у зв'язку суду й проти них ведеться слідство.

АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ ПРО-
ТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ПОЛЬСЬКИХ
ЗВІСТІВ.PROTEST AGAINST POLISH
OUTRAGES.BINGHAMTON, NEW YORK,
UKRAINIANS PROTEST
POLISH OUTRAGES.

THE BINGHAMTON SUN, of December 17, 1928, wrote:

LOCAL AMERICAN ASK
UNITED STATES AID FOR
BRETHREN.

Telegraph Resolution to Secretary Kellogg Protecting Polish Actions.

STUDENTS' OUTBREAK.

Claim Reports of Atrocities Are Evidence of Disregard for Guarantees.

Ukrainians of this city, much exercised over reports of atrocities perpetrated upon their brothers in Western Ukraine by Polish students, have addressed a communication to Secretary of State Frank B. Kellogg, asking that the United States take action to prevent any such occurrences in the future. A resolution was adopted by the Ukrainian Brotherhood of St. Nicholas Sunday at a meeting in the Ukrainian Catholic Church Hall on Clinton Street and telegraphed to Secretary Kellogg.

The resolution is as follows:

"Hon. Frank B. Kellogg, Secretary of State, Washington, D. C.

"Honorable Sir:

"The recent papers arriving in America from Lviv (Lemberg) the capital city of Western Ukraine, now under Poland, report full details of horrors perpetrated upon Ukrainian residents of Lviv, celebrating with church services the memory of the Ukrainian heroes fallen in the Polish-Ukrainian war in 1918-1919. We hope you are now fully informed about these happenings that occurred November 1-4 in the above city.

"Whereas, the American government was one of the powers that gave the support to Polish Army under the leadership of General Haller to crush the Ukrainian Army, fighting at that time against the Bolsheviks; whereas the United States gave its assent to the decision of the Council of Ambassadors of March 14, 1923, recognizing the Polish occupation of Western Ukraine, known also as Galicia, and whereas the Allied powers even if only seemingly imposed upon the Polish government a clause guaranteeing the Ukrainian majority on their own soil the right of racial minorities for cultural and economical development.

"Be it therefore resolved by the Americans of Ukrainian descent, organized in the St. Nicholas Brotherhood of Binghamton, N. Y., as the Branch No. 126 of the Providence Association of Ukrainian Catholics in America, that a protest be issued against constantly recurring terrorist outbreaks of Polish students, mob and police against the Ukrainian population in Western Ukraine in order to exterminate it.

"Be it further resolved that an appeal be made to the American people and the American government to use their good offices and influence with the Polish government, to

prevent once for all any massacres of the Ukrainian people in Poland and to remove all breaks issued by the Polish government to hinder the full development of the Ukrainian race on the Eastern border of Poland.

"For the St. Nicholas Brotherhood of Binghamton, N. Y., assembled at its annual meeting on the sixteenth day of December, 1928, at the Ukrainian Catholic Church hall at Clinton Street.

"John Stashko, President;

"Paul Potocniak, Secretary.

"Address: 26 Adams Street, Binghamton, N. Y."

ЗАХІДНА УКРАЇНА ПІД
ТЕРОРОМ.

Часописні приносять кожній днині безконечний реєстр арештованих і тривів на провінції. Поліція перешукує майже кожний визначений український дім та інституції, пошукуючи за сідами протидержавної роботи. Головно шукають за оружжя та за революційним органом "Сурма". При тій нагоді діються неможливі знущання та акти брутальної поведінки поліцейських чинників. З цілого краю наспівали жалоби на це поведінку поліції, але вони викликають лише усмішку в компетентній владі.

В останній хвилі наспівали відомості, що в деяких місцевостях Східної Галичини завведено стан облоги.

НОВИЙ ПОЛІТИЧНИЙ
ПРОЦЕС.

Около 10. грудня відбудеться у Львові великий політичний процес проти 31 чол. з Тернопільщини. Прокуратура закидає обвинуваченням безпосередню приналежність до КПЗУ — у цей їх вичнок кваліфікує як злочин головної зради. Характеристичне, що майже всі соймові кандидати з міст Сельбурга ч. 19 з тернопільського виборчого округу. Служило велось більше як пів року й доперва минулого тижня доручено обвинуваченим акт обжалювання. Головним обвинувачем мав бути, після твердження поліції, Михайло Білий, той сам, що в 1926 р. був засуджений на кару смерті, а при поновній розп'ял: звільнений, пробувавший тепер у Харкові, і Степан Шинський з Чистилова та якийсь Коноба. Прокуратура покинула 12 свідків, самих поліцейських урядовців. Розсправу перенесено навісміно до Львова, щоб утруднити обжалюванням оборону.

ПІС ЗАКЛАДАЄ УКР.
СЬКУ ПАРТІЮ.

Як сьомий вибори, так і останні вибори до Каси Хорих виказав дальший розкол в ППС з зменшенням її впливу на терені західно-українських земель. Щоби себе ратувати, вирішила вона сотворити соціально-демократичну партію з осідком у Львові. В тій справі появилися в тій польській пресі вістки про повстання цієї партії. Не вимінені в них ні назвища ні близькі дані щодо тої партії. Факт, що українське робітництво у Львові не пішло на виборчий блок з ППС, а навіть чим партію безпосередньо поборювало, каже додумуватися, що це чергова пеневіска провадка українських працюючих з польським урядом.

ГОЛОДОВІ БУНТИ В МОСКВІ

НЕДОСТАЧА ХЛІБА ВИКЛИКАЛА ЗАВОРУШЕННЯ СЕРЕД НАСЕЛЕННЯ. СТАЛІН ГОВОРИТЬ, ЩО БОЛЬШЕВИКИ МУСЯТЬ ПЕРЕВЕСТИ ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЮ ДЕРЖАВИ, АБО ВОНА ПОПАДЕ В РАБСТВО КАПІТАЛУ.

БЕРЛІН (Німеччина), 19. грудня. — Різдвяні свята будуть для соювіт неспелі. Нарік так збівна, що не має за що купити навіть подарунків для своїх дітей. В додаток населення бачить, що воно не буде мати досить хліба в цьому році. Відомості з Москви, що проходять через сувору большевиську цензуру, вказують на те, що там ситуація досить поважна. Телеграми до газети "Берлінер Тагесблат" говорять, що в багатьох частинах Москви прийшло до дуже неприємних сцен". Хто знає, якою мовою треба писати повідомлення з Москви, щоби воно пройшло цензуру, той розуміє, що це значить, що там відбулися харчеві бунти.

Говорачи про сучасну ситуацію й відповідаючи опозиції, Сталін на засіданні Центрального Комітету Партії Большевиків повторив відомі слова Леніна про електрифікацію. Давно вже Ленін сказав, що коли большевики не переведуть електрифікації на протязі десяти-двадцяти років, то вони повернуться до капіталізму й тоді будуть 20—40 років під білим терором. Час, визначений Леніном, поволі приходить до кінця, а Сталінові на двацятимому році революції доводиться повторювати старі слова.

ЧОРНИЙ ДЕНЬ.

ВСЯ НІМЕЦЬКА ПРЕСА ТАК НАЗИВАЄ ДЕНЬ ДЕСЯТОГО РІЧНИЦІ ОКУПАЦІЇ НАДРЕНІ. НАПАДИ ВЕДУТЬ ВИКЛЮЧНО ПРОТИ ФРАНЦІЇ.

МАРНЦ (Німеччина), 19. грудня. — Сьогодні припадає десята річниця, як французькі, англійські та бельгійські війська окупували Надренню, на підставі Версальського миру. День цей відзначено рішучими виступами преси та різних промовиш проти продовження окупації.

Німці обвинувачують в такій довгий окупації лише Францію, бо Англія й Бельгія вже давно готові забрати свої частини війська. Бельгія вже через заявляла у парламенті, що він хотів би відкликати з Надрені "заблудений батальон у Вісбаденіш", себто англійські війська. Німці думають, що колиб Англія війська забрала свої війська, то Франція прислала б на їх місце свої.

ЗАЛЕСКІ ГОВОРІВ НЕПРАВДУ.

ТАК ЗАЯВЛЯЄ НІМЕЦЬКА НАЦІОНАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ В ГОРШНЬОМУ ШЛЕСЬКУ.

КАТОВИЦІ (Горшній Шлеск, Польща), 19. грудня. — Німецька національна організація "Фольксбунд" оголосила отвертого листа у відповіді на заяву Залеского в Раді Ліги Націй, неспаче до скарги німецького населення на Шлеску на національні переслідування з боку Польщі не мали підстав. "Фольксбунд" заявляє, що польська влада не звертає уваги на заяви Німці про порушення їх національних прав, а тому вони змушені шукати оборони своїх прав у Лізі Націй.

Обвинувачення Німці, які знаходяться під Польщею, в невольності до польської держави, як зробив Залеский, неправдиві. Навпаки, всі Німці, члени Фольксбунда, точно виконують свої обов'язки громадян Польщі.

ХТО ПЕРШИЙ.

ОДПРАВИТЕЛІ ПОТІВІВ НА ДВОХ СТАЙКАХ ПОСВАРЮЛИСЯ, ЩО СТАЛО ПРИЧИНОЮ ЗАЛІЗНОЧНОГО КАТАСТРОФИ.

ВАРШАВА (Польща), 29. грудня. — Два одправителі потівів з різних стайок посварилися за те, що має скорше пустити свій тягаровий потів. Нарешті вони разом пустили обидва потів, один проти другого.

Потівги при зустрічі ударилися з такою силою, що тричі в тій вагоні розбилися на дребезги. Чотири залізничники, що вели потівги, зістали тяжко поранені і спалені на смерть.

НІЧОГО НЕ ГОВОРИТЬ.

ЧЕМБЕРЛЕН ВІДМОВИВСЯ ГОВОРИТИ ПРО СВОЇ РОЗ-
МОВИ В ЛЮГАНІ З БРІЯНОМ І ШТРЕЗЕМАНОМ.

ЛОНДОН (Англія), 19. грудня. — Чемберлен відмовився з огляду на "публічне добро" відповісти на запитання членів Партії Праці щодо репарацийних переговорів та своїх власних з міністрами Франції та Німеччини в Люгані.

ЮНІТ ЗАНЕПАДАНОТ.

В АНГЛІІ ЗА РІК СІМНАДЦЬОМ РОБІТНИЧИХ ЮНІТ
ЗМЕНШИЛИСЯ НА 284,000.

ЛОНДОН (Англія), 19. грудня. — Перший раз, починаючи з 1916 року, скількись членів робітничих юніт Англії стала меншою від п'ятих мільйонів.

Найбільше членів страждала майстерська юнія — 107,000; потім залізнична — 79,000; металевих робітників — 38,000 і т. д.

ЗНАЙШЛИ 13 КІСТАКІВ.

ЖЕНЕВА (Швейцарія), 19. грудня. — В Альпах знайшли в одній печері 13 людських кістків. При них нема нічого такого, щоби навести на слід до виявлення, яка й коли відбулася тут трагедія.

ТЕЛЕФОН БЕРЛІН-БУЕНОС-АЙРЕС.

ТЕЛЕФОНІЧНІ РОЗМОВИ З АРГЕНТИНОЮ ДЕШЕВШІ НІЖ
З З'ЯВЛЕНИМИ ДЕРЖАВАМИ.

БЕРЛІН (Німеччина), 19. грудня. — Кожен мешканець Німеччини може зі свого дому говорити по телефоні до Аргентини. Перші три мінати розмови будуть коштувати 180 марок (\$43), а кожна наступна хвилина 60 марок.

Тримінутна розмова між Берліном і Нью-Йорком коштує 307 марок.

„СВОБОДА“ (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday and holidays
at 85 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 6, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES.

Three cents a copy.	PERIODICITY:
One year \$7.00	Подписное число три центи \$7.00
Six months \$3.75	На шість місяців \$3.75
Three months \$2.00	На три місяці \$2.00
Foreign and Jersey City Rates:	
One year \$10.00	На рік \$10.00
Six months \$5.50	На шість місяців \$5.50
Three months \$3.00	На три місяці \$3.00

ADVERTISING: Send copy and address to 100 North
Third Street, Jersey City, N. J.
Telephone: „СВОБОДА“ 498. Montgomery, Tea, U. H. Cox: 1838 Montgomery.
Address: „СВОБОДА“, P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РОЗКЛАД МЕРТВЕЧНИИ

З Москви приходить з комуністичних кіругів вістка, якої можна скорше сподіватися з кіругів розкошного шхакті. Серед комуністичної молодіжки викрито кружки самотубів.

Кружки мають бути широко поширені, але вістка про них загала нагло, хоча в Росії вже здавна чути було гуркіт зближачогося грому. Починає це мало ще зі самотубів російського поета Сергія Есеніна. Поховали, і заволодали, що справа на цьому й скінчилася. Але за якийсь час поховали на Уралі якийсь комуніст Бургін. Комуністи його поховали з почестями, „наказаними“ товаришами, і знов забили за справу. Але вістка вішаста також комуніста Фана Новозівкіна. Знова поховали з паравою й забули. Відає уже посланіса комуніста одню за другим. Чиста поспішає. Уряд зверху увагу, іслас комісії, сілаві і вішасті, що серед комуністичної молодіжки існують кружки самотубів. Надзасланіса кружків не дебатовано, як заводити комунізм, але питання: „Чи варта життя?“ та „Чи самотубство, опраі дане?“

Московський комуністичний заряд справді заскочений сим об'явом. Того рода об'яви можна було бачити деколи серед молодого аристократів, які минали молодого жіночки пережити вже все, що людина може пережити, і знеохотилися до життя, поставили перестати жити. Комуністи сподівалися від своєї молодіжки все, але не пошести самотубів. Вони ніяк не могли допустити, щоб серед їх молодіжки провалялися ті самі пороки, що здавна провалялися серед найбільше задержаного молодіжки аристократів. Коли подібні самотуби пошести з'являлися в Німеччині та Угорщині, то комуністи все приписували це буржуазному устрою суспільства. Тепер же показується, що в дечому комуністичний устрій не ринється від „буржуазного“.

У чому саме? Не легко на це відповісти. Здається, в тому, що в капіталістичному чи в шхактістичному устрою певна частина молодіжки суспільства має нагоду добити собі впливу й признання й поваги. Добувши цього за молодію й до без великого труду, вони скоро виявляють тих усіх добрих світа, які сїт дає тим, що здобули собі вплив і признання й повагу. Та вживане добра, легко добутого, не дає ніякого володіння, бо відовлення дещо не в добутому, але в добуванню. Добувши легко, вони не бачать вартості добутого. Вплив, признання й повага для них пустий нуль. Серед почуття страшної пустоти життя сама життя стає безвартісна.

Росія дістає ще одну практичну науку про тяжкі хибні своєї політичної системи.

ЩАСЛИВІ ЗНАХІДКИ ТА НЕЩАСЛИВІ ЗНАХІДКИ

Цілий світ зацікавився був знахідками гробниць Тутанхамона. Як цікаві знайшли там скарби, але не були вони перші й єдині. Вже пера у Єгипті знаходили шукачі при розкопках у Єгипті цілі мистецькі скарби. Нераз до того помилу звичайний, сільний приладок. Коли в 90-тих роках 19-го століття єгипетський уряд переводив великі розкопки, розкопали також піраміди біля Дашура, що належать до 12 і 13 династії, отже походять із 1900—1700 року пер. Христом. Найшли тоді багато цінних статуй.

Нерізна земля.

Біля одної кишки, довга розпаленої мумії, найшли бо розкопки рідкісні прикраси, дуже цінні мистецькі вироблені. У гробі, що прикрашена геометричними фігурами, укладено пилком, а біля касеток і ціннішню були зібрані, в яких переховували внутрішні похити. Та як керманці розкопки не відпустили вази, яка називалася „перунам“, випало йому в очі, що тут є цінна річ. Як приглянувшись ближче, переконався, що там було золото, припорошене пилком. То були золоті та срібні прикраси, висаджані самоцвітами.

Що вивір припадок?

Та прийшли ще інші несподіванки. Як розкопували олю піраміду, показалося, що золоті отримали її вже давно в старину. Вже не сподівалися знайти щонебудь. Устатки не

Василь Бобрів.

„КОЗАЧЕСТВО“ І УКРАЇНА

I.

Десять років перебування емігрантів за кордоном, як і сїд „було чекати, зробили своє діло.

Вони перевернули їх спосіб думання й наблизили їх до реального життя. Емігранти, такі мовити, дечого навчилися, поперіючись по чужих містах та селах. Горожанська війна не лишила часу ворогам болішевишам „задумати“ над своїм положенням як діячів. Іх думки обернулися коло одного: спасти своє життя, врятувати від смерті, яку несуть болішевиши всім, хто був не по комуністичному.

Попавши у тяжке положення сучасного раба-робітника у фабриці, емігранти, за роботою, чи по роботі, зачали приглядатися минулому, пройденним шляхам; вишукувати та вивчати причини поразки, дивитися за ривуваннями.

Звичайно це річ і дивуватися цьому нема чого. Така вже влада людини, „бути мудрим по школі“. Але не це значить, що „випусти, як випусти“ була несподіванка. Навпаки, треба пильніше заставитися над причинами, щоби у майбутньому не повторювати помилок.

І вже сьогодні можна констатувати, що цих десять літ не пропало марно. Вже багато переглянуто, вже багато зроблено висновків.

Але це тільки відношення до народів, які були поневолені Москвою. Щодо самих Москвітів, що торкнулися їх мало. Вони й надалі лишилися тими центральними, якими були й до революції. Та в це річ зрозуміла. Москва добре розуміє своє безсилля та нікчемність, коли лишилася сама. Вона не хоче й не може відмовитися від геґемонії й дивитися на себе, як на метрополію. І це звичайно викликає війну, а в першу чергу з Україною, яка не тільки

хоче сама визволитися, але тягаче й других до того. До того-ж Україна є найбільшою нацією, по поневоленню-якій нації примушено будувати козацтво.

Отже в майбутній війні України з Москвою ніякого буде „по чини“ бош будувати козацтво.

Це питання важке, бо коли козацтво окучується за Московією, Українці будуть тяжче, з огляду на те, що й вугілля і нафта знаходяться в руках Москвітів. І навпаки, Україна виграє, коли подістане такі важкі промислові центри.

Звичайно, на це питання відповісти важко, але є деякі ознаки, що козацтво, хоч і не створює цілковито по боці України, то можуть так само не бути й з Москвітами.

Такі ознаки знаходимо в тільки-що видрукуванні книжці під заголовком „Козачество“.

Це збірник відповідей визначних Москвітів, Українців та козаків на два питання: 1. В чому були сильні та слабкі ознаки козацтва? 2. Яка його будучина? Завим об'язкомко шановних читачів зі змістом цих відповідей, вважаю необхідним розказати коротко історію цих військ та описати їх положення супроти московської держави й царя, їх внутрішнє життя, про яке вважали широка публіка має покречу, невідповідну дійсності уяву. Буду тут говорити про три козацькі війська, які нас, Українців, цікавлять безпосередньо, які найбільших сусідів мають власне й становлять головну кадру всіх козаків російської імперії.

Дончаки, Кубанці й Терці. Отже в ті війська, з якими Україна має пологати відношення й зв'язки, готуються до тяжкої боротьби за незалежність.

Історію Кубанців ми знаємо. То кров від шайки крові, кість від шайки кістки. Тому й про них розписуватися не буду.

Початку й повстання війська Донського й Терського точно встановити не можна, але як одно так і друге є пізнішою формою військ козаків українських. Самі Дончаки й Терці не знають точно свого початку. Терці кажуть, що ведуть початок від Новгорода Великого, послаючи нас на знамена, на яких був герб Новгорода: „Медвідь з крилом“.

Дончаки-ж, які вважають себе пращурими всіх козаків за винятком Запорожців, і твердять, що Терці не хто инший, як Дончаки, виселені на Терек за небажання підлягати церковним реформам патріарха Миколи. Якби не було, одні козаки, і Дончаки й Терці, були б сумніви певне, що ті козаки, і Дончаки й Терці, були „служилими Москві“, як і наші козаки й не дивлячись.

В їх завдання входило охороняти границі московського государства та його поширювати. Вже до Петра Першого були спроби підбити козаків у цілковиту залежність, але ці спроби кінчилися невдачею.

Та Петро зламав остаточно Дончаки, а спроби повстання, отамани, Булавина, Кіндрата, погромом козаків, вбивством козаків, не вдалося. Та Московський уряд не зніщав козаків цілковито, а це лише тому, що не міг остаточно зніщити, час від часу галдячи по головах начальників, а часом і простих козаків.

І от тоді, коли українські козаки ще боролися, повставали, пробували скинути уряду Москви, Дончаки, а ще скорше Терці встромили голову в ярмо, яке додуше вже тепер при комуністах. Назва „вільний козак“ відноситься до часів перед Петром, а в нашім разі до пізніших. Як і в нас, на Україні, так і в Дончаків більше вини полагав в керівників. За хутори та землі своїх продавали своїх у ярмо.

Та не всі козаки це розуміють. Вони таки призначили до ярма, що й по нині зовуть себе вільними козаками, хоч давно перестали ними бути. Особливо це торкається Дончаків, які не мали навіть досить землі в заплату за своє

ПОШУКУЄМО 71 УКРАЇНЦІВ З 1900.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В АКРОН, ОГАЙО, СВЯТКУВАЛА ВЕЛИЧОМУ ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ ВІДРОДЖЕННЯ НАШОЇ ДЕРЖАВИ НА ЗЕМЛЯХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

НАШІ ГРОМАДЯНИ ВІДЧУЛИ ТУ ВЕЛИКУ РАДІСТЬ, ЯКОЮ НАПОВНЯЄТЬСЯ ГРУДЬ КОЖДОГО УКРАЇНЦЯ НА САМУ ЗГАДКУ ПРО ТІ СВІТЛІ ЛІСТОПАДОВІ ХВИЛІ. А РАЗОМ З ТИМ НЕ ЗАБУДИ МІ ЗА ГЕРОВ ЛІСТОПАДОВИХ ДНІВ. І ТОМУ САМЕ ЗЛОЖИЛИ СВОЮ ПАЙКУ НА БУДОВУ ДОМУ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ В ТІЙ НАДІІ, ЩО ТА ВЕЛИКА СПРАВА ТАКСАМО ДОРОГА І ПЕРШИМ УКРАЇНЦЯМ ЧИ ГРОМАДАМ ТА ЩО МІ В КОРАМІТІ ЧАСІ ЗНАЙДЕМО ДІЛАНІЙ 71 ЖЕРТВОДАВЦІВ, ЩО ЗЛОЖАТЬ ПО \$100 І ЗБЕДУЮТЬ ДІМ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ ЖЕРТВАМИ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ.

НАШИХ \$100 ПЕРЕСЛАЛИ МІ ДО КРАЮ ЧЕРЕЗ: ОВЬЕДНАНЬЕ P. O. BOX 411, PHILADELPHIA, PA.

Ріки нашого життя. Одного чоловіка спитали, кільки йому літ. А він каже: — Та то його значить! Шість чи тридцять вісім, чи сорок...

— Як же це, що ти не знаєш свого віку? Чом же не почисли, скільки літ маєш? — А на що мені й рахувати? — відказує той. — Я добре знаю, що ні один рік не згубиться і ні одного нікого не вкраде!

Сусід: Чи мама вже вернула з поля? Івась: Мабуть, вернула, бо тато вже втік з хати.

ГРОМАДЯНИ! ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО СКРИПЛІННЯМ ОСНОВ ПРОСВІТИ СКРИПЛЯЄМО НАЛЕЖНИЙ РОЗВИТОК НАРОДНОГО ЖИТТЯ. А ЗРОБИМО ЦЕ ЯК ЧЛЕНИ ПРОСВІТИ.

перед наставниками та товаришами-робітниками. Скавав про свою тайну лише одному робітникові, що працював вогню, а який і так уже дещо був заприймав. У ній обох вернулася на місце таї стали компанія. І найшли справжній козацький металевий, золоті і срібні посуду, прикраси та інші.

Та одні із „вартів“ шось заприймав, але й „важкіша“ сам митися в справу, інакше про все державному й секторів старинності. Показано слідство, але не викрили нічого.

Окопання заробила від шукачів. Оба робітники продали торговцеві землі (до якого належали докопаних ґрунтів) дві золоті, другі срібну, за десять фунтів. Рівночасно ціла окопання заробила від шукачів скарби. Продавали знайдені предмети, бо все й все знайдені нові посуду з дорогоцінного металу, ба й село сїд домагається знахідок, бо розкопки ведено на його ґрунтах, а знахідкима обшовило відшукуючи. Все це ділялося по почат. Та як сільських ісландів, що мали при собі гроші, напали опришки і відбрали в них гроші й дорожочини, вишлася в цілу справу поліція. Вона зпочатку була безсилна. Тепер поарештувала багатьох людей, переводила до заток ревізії, та не найшла майже нічого.

Срібна ваза з цікавою козою. Тимчасом земельний спекулянт повідомив свого знакомого в Каїрі та хотів вази при його помочі передати діді. Правительство довідалося про це занепокоїся та сконфіскувало обі вази. Він виступив у процесом за зворот ваз. Усе-таки вази пішли до каїрського музею, а оба робітники до арешту. Кілька днів описали робітник знахідки знайшов на срібній вазі й надарував старався захвати його. Тепер вази поставили на аукціоні перешукати як надолжиди. Окружили місце на широкому просторі варту, пильнували, а рівночасно докладно перешукували. Та як не пильнували, встали і в день і вночі не могли перешикодити крадекам. Багато посуду, срібні чаші, пішли в торгівлю, а відси до музеїв і до приватних власників. У сетки найкращі примірники вяртували для себе музей у Каїрі. Між іншим є там багато бронзових, нарамнічних, котків, привіскок з чистого золота та посудин із дорогоцінних металів. Між ними є золоті вазони, високі на 12 цм., а чаші по ширині широкі на 35 см. Найгарніша є срібна ваза, якої вухи вироблені в формі кози, що зимає на верха та цікаво заглядає в середину посуду.

Осел поштовтася на золоті. В тобсам як, відбуваючись під пригоди, приключилися події, пригоди також у Делті. Спринчівши, той пригоди був невинний дід, який сел у ризами Ту-у-у-у Гарука, як раз осел уварив підкову, а велику посуду, що здала в пустинному піску. Посуда роз-

білася, а з неї випало кілька золотих монет, що записали до сонця. Селіняні зісхочені мерщій з ося та став дали копати в піску і зібрав усі, що найшов: були там золоті та срібні посудини, дуже гарно різьблені, нарамнічні, котки, перстені і дуже багато золотих тіл грошей. Він сам нахував тої скарбу на 1,200 фунтів.

Потім побіг далі зі своєю скарбою. Та вистка про все вже дізнала до відома властей таї ліни і цей скарб бачимо в каїрському музеї. Лише частину скарбу не справив єгипетські предмети, друга частина же гелеска (грешка), так само золоті монети. Найгарніших є зібрана бронзові, нарамнічні із масивного золота, кожда штука важить менше-більше по 100 гр.

Хотів доробитися багача, а втратив усе.

Та не лише в Каїрі пороблено такі цікаві знахідки. Великі знахідки пошасталися Італії-чехи, Фералі в Нубії. Нубія (нинішній Судан) та Етіопія, на думку старинних Греків була колиською всієї людської культури, загалі найстарішою культурною країною. Фералі, родом із Болонії, вступив у єгипетську службу як військовий лікар. Брав участь у здобутті Нубії та поселився в Хартумі. Тут приїхав йому на думку все маєток зжити на розкопках не так задля мистецтва, як на те, щоби доробитися це більшого майна. І він перешукав усі святині біля Хартуму, але не мав успіху. Потім перенісся на піщину звалища Мер. Тут було також чимало пірамід, але значно

менших ніж єгипетські, високі менше більше на 30 метрів. Мер, воє Мере є в грецько-римському Насамперед розкопав Фералі руїни міста, порозкопував звалюча, але знову без успіху. Тоді рішився поставити на карту все свій маєток, порозкопувати всі піраміди, зрівняти їх із землею. Він сам пише у споминах: „Я рішився вернути додому без коштів, або з безмірними скарбами“. І так узявся до найкраще вдержаної піраміди, що належала до якоїсь королеви, як виходило з різьби, що були в култовій комірці. Став піраміду розкопувати з вершка. Небаром робітники натрапили на заглиблену — комеру 1.75 високую, а 2 м. довгу. В коморі було ліжко, накрите білим покривалом, а під ліжком бронзова посуда. В посуді, заваннений у хустці, був скарб, золоті прикраси. Фералі казав далі розбирати піраміду аж до землі, та крім двох гарних грецьких ваз не найшов більше нічого.

Фералі вернув тепер до Риму, уложив каталог знайдених предметів, але йому не хотіли вірити, вважали навіть його обманцем. Навіть не хотіли купувати знайдених у розкопках предметів.

Щойно, як славний німецький єгиптолог Лєнсіс потвердив (після мандатів по Нубії), що Нубія справді така країна, де можуть бути такі старинні предмети, між Фералі продати свої знахідки. Та він за той час полав уже в прикрі фінансове положення, так, що 700 фунтів стерлінгів, які зібрав із продажу, не помогли йому, а навіть не вернули коштів.

Ці золоті прикраси королеви Мер є в грецько-римському музеї в Парижі. Але не маючи часу, а оглядуючи, що коли до трох днів не приведуть йому кула напад, муситиме хопитися окошечності, як це свого часу зробив був його батько. Золоті налякався таємничою погрози і припровадив назад коня Гасканцеві.

Гасканцеві не чувся на радість, як він прийняв у Парижі, що я не маю зробити цього, що я не маю зробити цього, що я не маю зробити цього.

„Шоже це таке? зробив би батько?“

„Е, до чорта. Не мав білих коней, тому мігсь додому мандатати пішки.“

В спеку від непоказний пішок за великою, тогезною панною.

— Чи ви перестанете вкідати за мною наче тін? — питається вона обурена.

— Коли я саме шукаю тін! — відізвав він.

